

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 21 marca 1983 r.

w sprawie dokonywania potrąceń z emerytur i rent osobom przebywającym w domach pomocy społecznej, w zakładach lecznictwa stacjonarnego oraz w zakładach szkolenia inwalidów.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) oraz art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na pokrycie kosztów utrzymania emerytów i rencistów przebywających w domach pomocy społecznej, w zakładach lecznictwa stacjonarnego i w zakładach szkolenia inwalidów, zwanych dalej „zakładami”, dokonuje się potrąceń z emerytury lub renty:

- 1) w razie pobytu w domu pomocy społecznej — w wysokości kosztów utrzymania, nie więcej jednak niż 75% emerytury lub renty,
- 2) w razie pobytu w zakładzie szkolenia inwalidów — w wysokości kosztów wyżywienia, nie więcej jednak niż 50% renty,
- 3) w razie nieprzerwanego pobytu w zakładzie lecznictwa stacjonarnego, trwającego ponad 6 miesięcy, a jeżeli chodzi o inwalidów wojennych i wojskowych, trwającego ponad 12 miesięcy — w wysokości kosztów wyżywienia, nie więcej jednak niż 50% emerytury lub renty.

2. Potrąceń, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie dokonuje się w razie pobytu emeryta lub rencisty w zakładzie (oddziale) przeciwgruźliczym.

§ 2. 1. Przy dokonywaniu potrąceń uwzględnia się emeryturę lub rentę wraz ze wszystkimi wzrostami i dodatkami, z wyjątkiem dodatków rodzinnych, dodatku dla sierot zupełnych i dodatku pielęgnacyjnego.

2. W razie pobytu w zakładzie rencisty pobierającego rentę rodzinną, do której uprawnione są również inne osoby, potrąceń dokonuje się z części renty przypadającej renciście z podziału dokonanego w myśl przepisów o podziale renty rodzinnej.

3. Pozostałą po potrąceniu część emerytury lub renty wypłaca się emerytowi lub renciście albo wskazanej przez niego osobie.

§ 3. 1. Potrąceń dokonuje organ wypłacający emeryturę lub rentę, zwany dalej „organem rentowym”.

2. Potrąceń dokonuje się, poczynając od najbliższego terminu płatności emerytury lub renty przypadającego po otrzymaniu przez organ rentowy zawiadomienia o przyjęciu emeryta lub rencisty do zakładu, z tym że w razie pobytu w zakładzie lecznictwa stacjonarnego potrąceń dokonuje się nie wcześniej niż od siódmego miesiąca nieprzerwanego pobytu w tym zakładzie, a w odniesieniu do inwalidów wojennych i wojskowych — odpowiednio po upływie 12 miesięcy pobytu.

§ 4. 1. Zakład przyjmujący emeryta lub rencistę jest obowiązany zawiadomić o tym organ rentowy.

2. W razie przyjęcia emeryta lub rencisty do zakładu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, zakład jest obowiązany zawiadomić organ rentowy bezzwłocznie, a w razie przyjęcia do zakładu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 3 — przed upływem 6 miesięcy pobytu emeryta lub rencisty w zakładzie, w odniesieniu zaś do inwalidy wojennego — przed upływem 12 miesięcy pobytu, jeżeli przewiduje się, że pobyt będzie trwał dłużej.

3. W zawiadomieniu należy podać nazwisko i imię emeryta lub rencisty, numer jego emerytury lub renty, datę przyjęcia do zakładu oraz wysokość kosztów utrzymania lub wyżywienia.

4. Wysokość kosztów utrzymania i wyżywienia ustala się według norm określonych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Emeryta i rencistę przebywającego w zakładzie szkolenia inwalidów lub w zakładzie lecznictwa stacjonarnego zwalnia się od potrąceń z emerytury lub renty, jeżeli ma co najmniej jednego członka rodziny (małżonka, dzieci, wnuki, rodzeństwo i rodziców), spełniającego warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej i nie osią-

gającego zarobku z tytułu zatrudnienia ani dochodu z innych źródeł.

2. Emeryt i rencista przebywający w domu pomocy społecznej może być częściowo, a nawet całkowicie zwolniony od potrąceń z emerytury lub renty, jeżeli ma co najmniej jednego członka rodziny spełniającego warunki, o których mowa w ust. 1, i znajdującą się w trudnej sytuacji materialnej.

3. Zwolnienie od potrąceń z emerytury lub renty, częściowe lub całkowite, może nastąpić również ze względu na trudną sytuację materialną emeryta lub rencisty, spowodowaną zdarzeniem losowym, bez względu na to, w którym z zakładów przebywa.

§ 6. W razie częściowego lub całkowitego zwolnienia od potrąceń z emerytury lub renty wypłaca się emerytowi lub renciście albo wskazanej przez niego osobie:

- 1) należną kwotę w całości — jeżeli zwolnienie nastąpiło ze względu na sytuację materialną emeryta lub rencisty,
- 2) określoną w § 2 ust. 3 część należnej kwoty, a członkom rodziny pozostałą część tej kwoty — jeżeli zwolnienie nastąpiło ze względu na sytuację rodzinną emeryta lub rencisty.

§ 7. 1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania emeryta lub rencisty, zwalnia od potrąceń z emerytury lub renty — z przyczyn określonych w § 5 — na wniosek emeryta lub rencisty albo członka jego rodziny bądź organizacji społecznej — po przeprowadzeniu wywiadu społecznego.

2. Zwolnienie od potrąceń w trybie, o którym mowa w ust. 1, następuje na czas nie przekraczający jednego roku.

3. O zwolnieniu od potrąceń zawiadamia się emeryta lub rencistę, członka jego rodziny, zakład oraz organ rentowy.

4. Ponowne zwolnienie od potrąceń na dalsze okresy następuje po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1—3.

§ 8. 1. Nie dokonuje się potrąceń z emerytury lub renty w razie opuszczenia zakładu na okres dłuższy niż 2 tygodnie począwszy od miesiąca, w którym emeryt lub rencista opuścił ten zakład.

2. Zakład jest obowiązany stwierdzić w zaświadczeniu datę opuszczenia przez emeryta lub rencistę zakładu oraz okres jego pozostawania poza zakładem.

3. Opuszczenie zakładu na okres dłuższy niż 2 tygodnie wymaga uzgodnienia z kierownikiem zakładu.

§ 9. Potrąceń z emerytury lub renty nie dokonuje się, jeżeli emeryt lub rencista przebywa w zakładach, których wydatki nie są pokrywane w całości z budżetu Państwa lub ze środków finansowych przedsiębiorstw państwowych.

§ 10. W stosunku do emerytów i rencistów przebywających w kolejowych domach rencistów potrąceń dokonuje się na zasadach określonych w rozporządzeniu, z tym że:

- 1) uprawnienia i obowiązki organów określonych w § 7 przysługują odpowiednio komisji do spraw przyjmowania emerytów i rencistów do kolejowych domów rencistów,

2) wysokość kosztów utrzymania ustala się według norm określonych przez Ministra Komunikacji.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 15 sierpnia 1968 r. w sprawie dokonywania potrąceń z emerytur i rent osobom przebywającym w domach rencistów lub w innych zakładach pomocy społecznej, w zamkniętych zakładach społecznych służby zdrowia oraz w zakładach szkolenia inwalidów (Dz. U. Nr 33, poz. 229).

§ 12. Decyzje o częściowym lub całkowitym zwolnieniu od potrąceń, wydane na podstawie rozporządzenia wymienionego w § 11, pozostają w mocy do upływu czasu, na który zostały wydane.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
J. Bury